

umsegelung [обиколка на простацитѣ]. Цанковъ (живѣе въ кжщата на печатаря Ковачовъ) не бѣше въ кжщи. У Каравелова, тамъ бѣха Хр. Стояновъ и Горановъ, следъ това дойдоха Пановъ, Каролевъ, Сава Илиевъ и Живковъ. Каравеловъ говори за библиотеката: неотдавна имаше опитъ за взломъ въ нея — азъ казахъ, че ще да е „отъ книголюбие“ (смѣхъ). Стояновъ мисли, че това сж турци, искатъ да я запалятъ, защото е въ джамията. Следъ това Каравеловъ приказва като воденица по философия; Гроте и Платонъ. Изглежда, че е класицистъ. Стояновъ глупаво пригласяше, като ме поглеждаше. Театро предъ европеецъ, физика и философия, свѣтлина, пренасяне на удара и т. н. На тръгване—Каравеловъ: трѣбва да обновимъ литературата, науката, иначе ще подивѣемъ; азъ му отговорихъ: преди 1500 години въ римската Сердика сж чели Платонъ и Аристотелъ, следъ това е настъпило варварство, наша длъжностъ е да възкръсимъ наукитѣ. Хр. Стояновъ ме запита, вѣрно ли е, че съмъ пишелъ историята на София (той е софинецъ), казалъ му нѣщо Славейковъ при дворецовия обѣдъ; азъ му отговорихъ, че имамъ доста материали; Стояновъ: при престрояването ще се открие цѣлъ Помпей. — Горановъ при споменатото тръгване: въ философия вече имаме името *Софа* — Каравеловъ добави, че тукъ ужъ тълкували името отъ сопа! — У Стоянова си оставихъ картичката. У Тишева ходихъ съ Горанова, Гешева, Агура. Живѣе въ кжщата на кмета Трайкова, разкошна турска кжща. У Каравелова имаше европейска забава, тукъ à la turca, тютюневъ пушекъ, мълчание, сериозното мнение на г-на министра за времето, за пжтищата и шосетата. Приблизително около 80 народни представители били ужъ съгласни да се пренесе столицата въ Търново или Русчукъ, ако позволи князътъ; за огромната финансова катастрофа не мислятъ, толкова чиновници сж си накупили кжщи, толкова разходи за сгради, дворецъ, руско консулство и т. н., такава цена за земи. Търсихъ Иванова, обаче не намѣрихъ кжщата. — На обѣдъ бѣхъ съ Агура военния, съ него отидохъ у Стоилова; Агура е причисленъ къмъ артилерията въ Русчукъ; Любовски е тамъ. — Подиръ пладне излѣзохъ вѣнъ, иде джждъ. Отбихъ се у Хранова, дето по-късно дойде Д-ръ Мирковъ (отъ Беброво) съ госпожата си (свищовка). Мирковъ е умѣренъ, не се радва на последнитѣ случки. Истинскиятъ шопъ билъ въ Софийско, отъ частъ въ Дупнишко (само пастири) и Радомирско съ частъ отъ Трънско. Живостъта на пиротчани (à la срѣдногорци) — трънчани. Видинскитѣ шопи били по-живи. Западнало е населението край пжтя отъ Пловдивъ за Одринъ. Въ източна България на 100 войника се падали 15—19 неграмотни, въ западнитѣ краища толкова били грамотнитѣ. Въ Елена и пр. всички хора подъ 40 години знаяли да пишатъ. Въ Пловдивско на 100 войника едва имало 10 негра-